

La tarda que vam pujar a dalt de tot de l'antic municipi de Batet era plàcida i assolellada, i feia una temperatura molt agradable. El nostre interès era visitar l'estudi de **Tavi Algueró i Sala** (Castellfollit de la Roca, 1963), que té a prop de la capella de la Trinitat. No podem deixar de fer esment a l'entorn de l'habitatge, en un punt estratègic des d'on es divisa un panorama extraordinari. Per un costat, les valls d'Olot i d'en Bas amb el Puigsacalm de fons; per l'altre, un seguit de carenes de l'Alta Garrotxa amb el coronament del Canigó, que mostrava unes congestes de neu que semblaven estratègicament col·locades per fer més bonic el panorama. La calitja de les últimes hores de sol difuminava parcialment els darrers termes, i les muntanyes més altes sobresortien, altívoles, entre aquell decorat. És ben bé *el país de paisatge*, com Santiago Rusiñol va batejar encertadament aquesta terra. Sense voler, hom s'encantava amb el panorama que es tenia davant dels ulls. Un entorn d'aquesta magnificència ha d'ajudar forçosament a la creativitat.

La sornegueria del dibuix de Tavi Algueró

JOAN SALA > TEXT

SALVADOR COMALAT > FOTOS

Gegant del Porc i el Xai, que fa 3,60 m, batejat el setembre de 1994. Portada del conte dedicat a aquesta figura folklòrica.

Quan vam entrar a l'estudi, situat al darrer pis de l'habitatge, vam comprovar l'esperit artístic de la família, ja que a més de dibuixos, carpetes i estris de creació plàstica hi havia instruments musicals: un piano, una flauta travessera, elements de percussió... En Tavi ens explica que és l'estudi de la família, amb una filla que estudia musicologia a la UAB i una altra que fa el batxillerat d'arts. És un espai de treball compartit, on cadascú es dedica als seus interessos.

La conversa va ser fluida en tot moment, ja que Algueró és una persona planera i molt agradable. En el seu record, ha dibuixat des de sempre. De petit va agafar els llapis i ho ha anat fent tota la vida, de forma ininterrompuda. No els ha deixat mai.

Després dels estudis de secundària va entrar a l'empresa del negoci familiar, dedicat als embotits, però amb el cap al dibuix que estava fent o que pensava començar, fins que va arribar el moment en què es va llançar a temps complet a la seva gran afició, a la qual ara es dedica de ple. Rebla amb contundència que, feliçment, ha tingut el plaer de convertir la vocació en la seva professió.

En Tavi és un autodidacte que es defineix com a dibuixant, com a ninotaire, fet que, certament, corroboren els treballs que ens ensenya, plens d'enginy i murrieria. Procura que els seus personatges tinguin vida, siguin

expressius, tant si són humans com animals. Sap treure el vessant més noble de les figures, en les quals destapunta quasi sempre la sornegueria que sovint trobem en el tarannà de la gent del nostre país.

Hem tingut dificultats per escollir les obres que havien d'il·lustrar el present text, ja que totes eren molt eloqüents i representatives de la peculiar forma que té en Tavi de veure el món.

Entre un ampli ventall de dibuixos hem escollit els pingüins que van en fila índia i es troben que entremig hi ha un company inesperat; o les fortes ventades que fins i tot s'emporten les taques de la pell de les girafes; o els xais arraulits que es col·loquen ordenadament al voltant del gran paraigua del pastor en un dia de forta pluja. Té diversos temes de fanals urbans, entre els quals hem triat el que s'aparta en vista de les intencions del

> És un autodidacte que es defineix com a dibuixant, com a ninotaire, com ho corroboren els treballs que ens ensenya, plens d'enginy i murrieria

gos. D'altres són temàtiques recurrents, com és el cas dels dos senyors de barret de copa, o composicions de gran plasticitat, com el tema dels paraigües vistos en planta. No en podem reproduir més. Són obres plaents, fetes amb el cor però també amb el cap, que traspuen tendresa i bondat, però alhora estan perfectament equilibrades tant des d'un punt de vista compositiu com cromàtic. Ha assolit un estil inconfusible.

Encara que no sigui un dibuixant lent passa molt de temps per fer cada obra. La seva forma de treball comença amb esbossos en papers només aptes per al dibuix amb tècniques seques. Un cop escull el que creu més adient el calca en una taula de llum a un paper apte per poder-hi pintar, i el resseguix amb ploma en tinta. Després hi posa el color, que habitualment és treballat amb aquarel·la i aerògraf. A vegades també fa servir altres tècniques aquoses. Afirmar que treballa moltes hores acabant els dibuixos. Els mira una i una altra vegada, i li costa donar-los per acabats. Sempre creu que en pot perfeccionar algun aspecte. A mesura que es va fent gran, assegura que cada vegada té més cura de deixar les composicions com més perfeccionades millor.

No ha entrat en el tema digital. Es sent molt còmode treballant amb les tècniques tradicionals. Ha fet diverses exposicions, amb una bona acceptació del públic. Comenta que va participar en la mostra «Exposicions Viatgeres», que promovia la Diputació gironina i

Sense títol. 2011. Tècnica mixta/paper. 42 x 63 cm. Signat «Tavi»a.i.d.

que estava previst que durés un any, però la van haver de prolongar per les sol·licituds que rebien dels ajuntaments.

Assegura que sempre ha mirat molts còmics. En té uns munts de tots els països i de tendències molt dife-

> Ha tingut el plaer de saber convertir la vocació en la seva professió

rents. Quan li demano pels autors preferits comenta que no li importen els artistes que els han creat, que a vegades ni tan sols no en mira els noms. El seu interès se centra en els grafismes, en els recursos compositius i expres-

Sense títol. 2010. Tècnica mixta/paper. 26 x 100 cm. Signat «Tavi»a.i.e.

Sense títol. 2010. Tècnica mixta/paper.
63 x 48 cm. Signat «Tavi»a.i.d.

Sense títol. 2012. Tècnica mixta/paper.
70 x 25 cm. Signat «Tavi»a.i.e.

sius, en el desenvolupament de les accions. En una paraula, en el dibuix.

Ha il·lustrat molts contes. Té una sèrie de llibres de la faràndula olotina que han tingut una acceptació espantosa, per la humanitat que traspuen les històries dels personatges representats. També ha fet cartells, calendaris i molts dibuixos personalitzats per encàrrec, en els quals sap copsar a la perfecció les característiques físiques dels representats. Des de la nova etapa del setmanari *La Comarca* hi fa setmanalment un acudit, que valora positivament ja que el manté molt actiu i expectant del que passa en el seu entorn.

Un altre capítol de la seva personalitat creativa són els gegants que ha fet per a la faràndula de força poblacions, i que han aconseguit molt de ressò i acceptació popular. És una tasca compartida amb un altre artista, l'Àngel Rigall, i ja en porten fets una seixantena entre gegants, capgrossos i cavallets. Reproduïm

> Les seves obres són plaents, fetes amb el cor però també amb el cap. Traspuen tendresa i bondat...

el del Porc i el Xai, que s'ha convertit en un element essencial entre la faràndula olotina, i en què els trets característics dels personatges d'en Tavi hi són molt evidents. Diu que treballen amb l'Àngel en perfecta sincronització, i ho exemplifica explicant que a vegades fan una mà cada un, i després retoquen la que ha fet l'altre per donar-la per acabada.

El mestre de dibuix

Fa quatre cursos que en Tavi Algueró és el director de l'Escola Municipal d'Expressió d'Olot. Ens explica que va començar anys enrere com a artista convidat fent una hora de classe setmanal a un grup de pocs alumnes. Feien il·lustració i còmic. El curs següent ja va fer un parell d'hores cada setmana, i el nombre d'alumnes inscrits va anar augmentant. Així va continuar més endavant amb el compromís d'impartir la classe diària, on deixa que sigui l'alumne qui marqui els seus interessos. Encara que el *tempus* sigui diferent en cada persona acaben

Sense títol. 2009. Tècnica mixta/paper.
70 x 25 cm. Signat «Tavi»a.i.d.

Sense títol. 2010. Tècnica mixta/paper.
73 x 30 cm. Signat «Tavi»a.i.e.

fent perspectiva, estudi de llum i ombres, de composició, d'anatomia, però va introduint els nous conceptes en funció de l'evolució de cada alumne, que és quasi sempre una persona interessada en allò que s'explica, circumstància que fa que les classes siguin molt agradables. En aquests casos els resultats són forçosament molt bons.

El centre ofereix un ampli ventall d'opcions, des de classes per a nenes i nens a partir dels tres anys, que fan tècniques bi- i tridimensionals, i també iniciació al teatre, a activitats per a joves, per a adults i per a persones a partir

*...però alhora
estan perfectament
equilibrades tant
des d'un punt de
vista compositiu
com cromàtic.
Ha assolit un estil
inconfusible*

dels 60 anys, en què ha anat introduint ceràmica, *scrapbooking* i fotografia, a més de les tècniques tradicionals. El mateix esperit obert que demostra per entendre la realitat del seu entorn, i que s'observa en l'obra plàstica, l'ha sabut encomanar al centre docent.

JOAN SALA

Per saber-ne més:

www.tavialguero.cat

www.escolaexpressio.olot.cat